

N:o 49.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 19 April 1881.
» » » » Andra Kammaren den 19 » »

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, om förändrad lydelse af 17 Kap. 12 § Handelsbalken.

(Lag-Utskottets Utlåtanden N:is 17 och 50).

S. A. K.

Någon företrädesrätt för kommunalutskylders utgående ur gäldbundet bö finnes för närvarande icke uti lagen bestämd.

År 1878 antog Riksdagen för sin del en författning, hvarigenom 17 Kap. 12 § Handelsbalken, sådant detta lagrum lyder enligt förordningen den 8 Oktober 1861, skulle erhålla följande förändrade lydelse:

»Företrädesrätt till lös egendom tillkommer dernäst Kronan för gäldenärs utskylder sista och löpande året, hvilka ej för fast egendom utgå, samt derefter landsting och kommuner för de till dem utgående utskylder för samma tid.»

Vid förslagens granskning i Högsta Domstolen anmärktes, bland annat, att införandet af nya tysta förmånsrätter icke kunde anses i allmänhet öfverensstämma med de regler, som borde gälla för en god kreditlagstiftning; och vid ärendets föredragning inför Eders Kongl. Maj:t — med afseende å hvad sälunda blifvit anmärkt, och då dels införandet af en tyst förmånsrätt för jemförelsevis så betydliga belopp, som de, hvartill oguldna kommunalutskylder i vårt land stundom uppginge, kunde verka menligt på den allmänna krediten, och något tvingande behof af en sådan åtgärd, hvarom fråga under flere föregående riksdagar blifvit

väckt, men afslagen, icke syntes vara ådagalagdt allenast genom detta Riksdagens beslut, dels ock syftemålet med förslaget antagande endast ofullständigt skulle vinnas, enär för kommunalutskylder för fast egendom icke kunnat stadgas förmånsrätt i samma egendom såsom för kronans ränta af fast egendom egde rum — fann Eders Kongl. Maj:t, jemlikt nådig skrifvelse af den 8 Januari 1879, icke skäl att till Riksdagens ofvan intagna förslag lemna bifall.

Då emellertid, vid bristande betalning af kommunalutskylder, för öfrige kommunalmedlemmar stora och obilliga förluster kunna uppstå, och då den förmånsrätt, som kan beredas kommunalutskylder, icke skulle till sin egenskap blifva så tyst som den, hvilken nu tillkommer en del andra fordringar, enär kommunalutskylders tillvaro är i lag för *hvarje* kommunalmedlem förutsatt och dessas belopp för hvarje år *offentligen* bestämmes; då fastighetskrediten icke egentligen beröres af en förmånsrätt, som skulle gälla *efter* alla in-teckningar, men större trygghet för utskyldernas utfående, än nu är förhållandet, dock vunnas, om densamma infördes i 12 § af 17 Kap. Handelsbalken, och då skälen för Eders Kongl. Maj:ts afslag å Riksdagens år 1878 i ämnet fattade beslut skulle i icke ringa mån undanröjas dels genom nu antydd förändring i den då antagna lydelsen af nämnda paragraf, dels genom ett förnyadt beslut i ämnet, har Riksdagen, med anledning af en uti frågan hos Riksdagen gjord förnyad framställning, för sin del beslutat följande:

Förordning angående förändrad lydelse af 17 Kap. 12 § Handelsbalken.

Häri-genom förordnas, att 17 Kap. 12 § Handels-Balken, sådant nämnda lagrum lyder enligt förordningen den 8 Oktober 1861, skall erhålla följande förändrade lydelse:

Dernäst gånge med förmånsrätt ut:

ur fast egendom utskylder för samma egendom till landsting eller kommun för sista och löpande året, der icke, enligt hvad särskildt stad-gadt är, annan än egaren är pliktig att dem gälda; samt

ur lös egendom först gäldenärens utskylder till Kronan för sista och löpande året, de der ej för fast egendom utgå, och derefter hans utskylder för samma tid till landsting eller kommun, der de icke, på grund af hvad här ofvan stadgadt är, ur fast egendom gäldas.

Riksdagen framhårdar o. s. v.

Stockholm den 19 April 1881.